

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523010123
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8523010123.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 5. júna 2023 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obžalovanému Z. K. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný Z. K., nar. X.XX.XXXX v M. G., trvale bytom M. XXX/X, M. G., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je vinný, že

dňa 19.1.2023 v čase okolo 15:00 hod. na mieste verejnosti prístupnom, a to v pohostinskom zariadení „Hostinec u Karola“, ulica Garbiarska č. 70/7, Stará Ľubovňa, okres Stará Ľubovňa, pod vplyvom alkoholických nápojov verbálnou komunikáciou vyvolával konflikty medzi zákazníkmi, ktorých urážal a nadával im, pričom následne rukami sotil do poškodenej W. N., trvale bytom XX. I.. X, M. G., následkom čoho menovaná spadla na zem, na čo V. O. podozrivého Z. K. chytil za bundu a vyviedol ho na chodbu, kde sa Z. K. naďalej správal agresívne a vykrikoval, že všetkých pozabíja, na čo zareagoval poškodený W.. O. Z., trvale bytom W. XXXX/XX, M. G., okres Stará Ľubovňa a V. O., ktorí Z. K. spoločne vyviedli z podniku na ulicu Garbiarsku v Starej Ľubovni, kde Z. K. fyzicky napadol W.. O. Z. tak, že ho so sklenenou fľašou od piva uderil do pravej strany vlasatej časti hlavy nad čelom, čo sa snažil ešte viackrát zopakovať, keď sa na neho zaháňal a držal v ruke uvedenú fľašu, čím spôsobil O. Z. poranenie, a to pomliaždenie vlasatej časti hlavy s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní, v dôsledku ktorých pri predpokladanom mechanizme útoku - úder fľašou do oblasti hlavy mohlo dôjsť k poškodeniu životne dôležitého orgánu, a to mozgu jednak vo forme otrasu mozgu, vnútrolebečného krvácania alebo pomliaždenia mozgu, k čomu nedošlo nedostatočnou intenzitou úderu, ktorý bol stlmený aktívnou obranou a uhnutím sa poškodeného, pritom obžalovaný poškodenému W.. O. Z. kričal, že aj keď pôjde do basy tak ho zabije, čo taktiež kričal keď už bol spacifikovaný na zemi aj W. Z., trvale bytom W. XXXX/XX, M. G., že „ty kurva, ty piča, aj tak ťa zabijem“, čomu ešte predchádzalo to, ako sa jej vyhrážal vo vnútri pohostinstva, keď mu nechcela naliať pri pulte, pričom jej povedal „aby išla do piči, že by ce rakovina pobila“, čím u oboch poškodených vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie,

t e d a

-dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,
-dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, so zbraňou,
-inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal verejne,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na 2 /dva/ roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá počas trvania ochranného dohľadu aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd obžalovanému ukladá nahradiť škodu poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35937874, sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, vo výške 71,56 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalobou podanou dňa 10.5.2023 okresným prokurátorom Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa bolo Z. K. za vinu kladené spáchanie skutkov kvalifikovaných ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktorých sa mal obžalovaný podľa obžaloby dopustiť tak, ako je uvedené v samotnej výrokovej časti tohto rozsudku. Zároveň s obžalobou okresný prokurátor spojil návrh na uloženie obžalovanému ochranného opatrenia, a to ochranného dohľadu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 5.6.2023 obžalovaný po prednesení obžaloby a poučení podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku a § 257 ods. 1 až 8 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov ako sú v obžalobe; následne na všetky otázky kladené mu samosudcom postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) odpovedal „áno“, na čo súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom menovaný obžalovaný priznal spáchanie skutkov, nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a v obžalobe navrhnutom ochrannom opatrení.

Následne súd vykonal príslušné dokazovanie, a to:

- podľa § 263 ods. 1 Tr. por. vykoná dokazovanie čítaním zápisnice o výpovedi svedka V.. R. Z.;
- podľa § 268 ods. 2 Tr. por. namiesto výsluchov znalcov, čítaním znaleckými písomne podaných znaleckých posudkov - znaleckého posudku podaného MUDr. Zdenkom Holešovským pod č. 20/2023 a znaleckého posudku podaného MUDr. Kornéliou Fabišíkovou pod č. 72/2023;
- podľa § 269 Tr. por. boli čítané: podanie VŠZP, a.s. zo dňa 23.3.2023 z č.l. 158 spisu, zápisy o dychových skúškach z č.l. 193 a 194 spisu, správa urgentného príjmu Ľubovnianskej nemocnice, n.o. z č.l. 195 spisu, správa urgentného príjmu Ľubovnianskej nemocnice, n.o. z č.l. 196 spisu, lekárska správa Ľubovnianskej nemocnice, n.o. z č.l. 197 spisu, správa ÚVV a ÚVTOS Prešov z č.l. 200 spisu, správa

mesta Stará Ľubovňa z č.l. 202 spisu, odpoveď na lustráciu v databáze súdov z č.l. 336 až 338 spisu, odpoveď na lustráciu GP z č.l. 339 až 347 spisu, odpoveď Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z č.l. 348 až 357 spisu, odpis registra trestov z č.l. 358 až 359 spisu;

- podľa § 270 ods. 2 Tr. por. boli vykonané na technickom zariadení: obrazový záznam (končiaci „352245609.mp4“), a to od času na uvedenom zázname 14:58:04 hod. do konca uvedeného záznamu a obrazový záznam (končiaci „3522508277.mp4“), a to od času na uvedenom zázname 14:58:20 hod. do 14:58:30 hod. a následne od 15:08:14 hod. do 15:09:05 hod..

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré súd prijal, uznal súd obžalovaného vinným zo spáchania skutkov kladených mu obžalobou za vinu, majúc za správnu ich právnu kvalifikáciu v obžalobe uvedenú, ako aj majúc za náležité výsledkami konania predchádzajúceho príslušnému vyhláseniu obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. preukázaný záver o tom, že obžalovaný skutkami, ako boli uvedené v podanej obžalobe, naplnil všetky pojmové znaky skutkových podstát žalovaných trestných činov.

Na základe výsledkov vyššie uvedeného vykonaného dokazovania, vyhodnotiac ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, rozhodol súd o druhu a výške trestu, ochrannom opatrení a náhrade škody tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, a to z nižšie popísaných dôvodov.

Čo sa týka druhu a výšky trestu, v danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, postupujúc podľa zásad pre ukládanie trestu upravených v ustanoveniach § 34 Tr. zák., že jediným tu do úvahy pripadajúcim trestom, od vykonania ktorého možno v relevantne najvyššej miere očakávať možnosť dosiahnutia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), je jedine trest odňatia slobody, ktorého výkon zároveň nebude podmieniene odložený. Trest odňatia slobody bolo v danom prípade navyše nutné uložiť i v zmysle samotného ustanovenia § 34 ods. 6 druhej vety Tr. zák.. Zároveň uloženie tohto druhu trestu a neodloženie jeho výkonu, je s ohľadom na spôsob, okolnosti, povahu spáchaných trestných činov, ale aj s ohľadom na samotnú osobu obžalovaného plne dôvodné.

Obžalovaný bol doposiaľ celkom trinásťkrát odsúdený, vždy Okresným súdom Stará Ľubovňa, a to za rôznu trestnú činnosť, pričom v každom prípade, hoci aj mu bol uložený najprv trest odňatia slobody, ktorého výkon bol odložený, došlo k nariadeniu jeho výkonu. Prvýkrát bol odsúdený už ako mladistvý na 18 mesiacov, kde mu bol nepodmienečný trest odňatia slobody uložený za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), následne opäť ako mladistvý na 20 mesiacov nepodmienečne za trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 ods. 1 písm. a/ zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon) a opäť ešte ako mladistvý na 1 rok nepodmienečne za trestné činy krádeže podľa § 247 ods. 2, § 9 ods. 2 k § 247 ods. 2, ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 a výtržníctva podľa § 202 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon). Následne bol uznaný vinným zo spáchania trestných činov lúpeže podľa § 234 ods. 1 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, výtržníctva podľa § 202 ods. 1 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 4 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonal 25.1.1996. Ďalej v konaní tunajšieho súdu 1T/77/1997 bol uznaný vinným zo spáchania trestných činov krádeže podľa § 247 ods. 1, písm. a/, písm. b/ a výtržníctva podľa § 202 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok nepodmienečne, ktorý vykonal 18.6.1998. Následne vo veci tunajšieho súdu 1T/112/1998 bol uznaný vinným z trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou do 18.11.2001, avšak 10.9.1999 došlo k nariadeniu jeho výkonu a trest vykonal 26.10.2001. Následne bol odsúdený na trest odňatia slobody na 18 mesiacov vo veci 1T/77/1999 za trestné činy krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/ (v časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1) zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), ktorý vykonal 26.10.2000, pričom mu bolo uložené i ochranné ústavné protialkoholické liečenie. K ďalšiemu jeho odsúdeniu došlo vo veci 1T/96/2002 za trestný čin podľa porušovania domovej slobody § 238 ods. 1, ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), a to na 1 rok podmieniene so skúšobnou dobou do 15.6.2004, avšak dňa 21.10.2003 bol nariadený výkon uvedeného trestu a vykonal ho 13.5.2005. Vo veci sp. zn. 1T/40/2003 bol uznaný vinným z trestných činov výtržníctva podľa § 202 ods. 1 a zatajenia veci podľa § 254 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), uložený bol trest odňatia slobody na 8 mesiacov nepodmienečne, výrok o treste bol následne zrušený, nakoľko vo veci sp. zn. 1T/99/2003 bol uznaný vinným zo spáchania trestných činov násilia

proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2, krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 2 písm. a/ a výtržníctva podľa § 202 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. (Trestný zákon), za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 1 rok nepodmienečne, ktorý vykonal 13.5.2004. Rozsudkom tunajšieho súdu 1T/55/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 1To/57/2008 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ v znení v tom čase účinnom Tr. zák. a uložený mu bol úhrnný trest odňatia slobody na 9 rokov v ústave so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad na 3 roky, pričom trest vykonal 6.10.2014. Vo veci sp. zn. 1T/107/2016 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody na 16 mesiacov, ktorého výkon bol podmienečne odložený a určená mu bola skúšobná doba na 36 mesiacov; výkon trestu však dňa 15.1.2018 bol nariadený, trest vykonal 7.6.2019. Zároveň mu v uvedenej veci bolo uložené ochranné sexuologické liečenie ústavné, následne zmenené na ambulantné, opäť zmenené na ústavnú formu a dňa 19.6.2020 opäť na formu ambulantnú. Naposledy bol odsúdený vo veci sp. zn. 1T/47/2017 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., uložený mu bol nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 mesiace, ktorý vykonal 7.2.2018.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný dlhodobo a opakovane pácha trestnú činnosť rôzneho druhu, pričom nie je mu cudzie páchanie trestnej činnosti s využitím násilia a nemali v zásade žiaden pozitívny vplyv doposiaľ mu uložené tresty a ich výkony, ako ani ochranné opatrenia, na to, aby došlo k dlhodobej a riadnej náprave v jeho správaní - teda ani v danom prípade nemožno očakávať, že by takýto vplyv na neho mohol mať akýkoľvek miernejší trest než ako mu bol uložený týmto rozsudkom, osobitne i s ohľadom na to, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo naposledy bolo 7.6.2019, sa dopustil a bol postihnutý za celkovo 7 priestupkov, kde z toho v piatich prípadoch išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré spáchal v jednotlivých prípadoch či už fyzickým útokom, vyhrážaním sa ujmu na zdraví, resp. hrubým správaním, a to i voči blízkej osobe (bratovi).

Obžalovaný v danom prípade spáchal viac trestných činov a preukázateľne bol už za trestné činy v minulosti odsúdený, čo sú u neho priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. (pričom vzhľadom na povahu a druh trestných činov, za ktoré už bol odsúdený, nie sú dané žiadne dôvody prípadne neprihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.). Poľahčujúcou okolnosťou u obžalovaného je, že spáchanie tu za vinu mu kladených činov priznal, a to vo forme vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a úprimne ich oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). I tak, pri striktnom postupe podľa § 41, § 38 Tr. zák., vzhľadom na to, že z tu spáchaných trestných činov je najprísnejšie trestný žalovaný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. (viď k tomu § 41 ods. 2 Tr. zák.), ktorého pokus je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na samotný dokonaný trestný čin (§ 14 ods. 2 Tr. zák.), by v danom prípade mal byť trest odňatia slobody ukladaný obžalovanému v rozmedzí od 4 rokov do 12 rokov. V predmetnej veci však vzhľadom na celkové výsledky vykonaného dokazovania by uloženie takéhoto trestu obžalovanému, hoci už len na samotnej dolnej hranici, bolo z pohľadu súdu, napriek už všetkému vyššie uvedenému, neprimerane prísne.

Vychádzajúc z výsledkov dokazovania v tomto smere je súd toho názoru, že objektívne treba uznať, že pokusu trestného činu ublíženia na zdraví sa obžalovaný dopustil v zásade vybočením z medzí nutnej obrany. Ako totiž vyplýva z vykonaných obrazových záznamov, obžalovaný bol z pohostinského zariadenia doslova vyhodенý, a to tak, že sa zastavil až v strede cesty vedúcej popri budove daného zariadenia - viď príslušná časť prvého vykonaného obrazového záznamu, pričom osoby poškodeného W. V. Z. a svedka J. O., spolu s ďalšou osobou (zo skutočností vyplývajúcich z prípravného konania Z. M. Z.) vychádzajú na ulicu za ním. Z pohľadu súdu bolo dosiahnuté danými osobami to, aby obžalovaný nepokračoval v ďalšom závadnom konaní voči osobám nachádzajúcim sa v samotnom zariadení - vyhodili ho z neho a nebolo si potrebné nič ďalšie vykrikovať, dokazovať, možno stačilo zavrieť, prípadne na chvíľu aj zamknúť dvere a pokiaľ by sa obžalovaný napriek tomu, čo tam dovtedy narobil, domáhal opätovného vstupu privolať políciu. No napriek tomu samotný poškodený W. V. Z. smeruje prudko voči obžalovanému, ktorý ho síce akoby hecoval, no v tomto prípade na obranu nastavuje ruky, kde v jednej má sklenenú fľašu, pred seba, útok poškodeného odráža v zásade bez toho aby hrozila nejaká vážna ujma. Poškodený následne odovzdáva okuliare M. Z.. Následne z príslušnej časti druhého vykonaného obrazového záznamu, ktorý pokračuje tým ako V. Z. podáva okuliare M. Z., vyplýva, že obžalovaný stojí na druhej strane cesty vedúcej popri pohostinstvu, pri ňom stojí osoba J. O. a niečo mu dohovára, poškodený V. Z. po odovzdaní okuliarov opätovne agresívne pristupuje k obžalovanému, na čo sa už ale

tento na neho cielene zaháňa fľašou zhora smerom na hlavu poškodeného. Tu nepochybne sa možno stotožniť s tým, ako je to uvádzané aj v samotnej obžalobe - „V nasledujúcom momente si však O. Z. odníma okuliare a podáva ich W. Z. a pristupuje k Z. K. v snahe ho fyzicky napadnúť, kde v danom momente sa Z. K. zaháňa spomínanou pivovou fľašou“. Teda už aj z podanej obžaloby vyplýva, že v týchto okamihoch už išlo primárne o útočenie zo strany V. Z., avšak spôsob, akým sa obžalovaný bránil voči tomuto konaniu bol z pohľadu súdu neprimeraný a treba ho jednoznačne vyhodnotiť ako žalovaný pokus zločinu ublíženia na zdraví už len vzhľadom na to, že útočník bol oproti obžalovanému podstatne slabších fyzických parametrov (najmä čo sa výšky týka), ostatné dve prítomné osoby nevyvíjali žiadne útočné pohyby voči obžalovanému - J. O. mu len čosi dohovára, M. Z. stál podstatne ďalej od neho (až následne bránili väčšiemu vyostreniu konfliktu) a napriek tomu obžalovaný priamo ako k nemu V. Z. pristúpil s rukami smerujúcimi na hrud' obžalovaného a kopnúc obžalovaného nohou do dolnej časti jeho nohy, obžalovaný bez akéhokoľvek rozmyslu priamo zhora a smerom na hlavu V. Z. cielene útočil fľašou, ktorú držal v ruke, pričom musel byť prinajmenšom uzrozumený s tým, že takým konaním môže spôsobiť závažné následky na zdraví V. Z., hoci situácia ako taká si taký spôsob obrany z pohľadu súdu nevyžadovala. Teda išlo tu zo strany obžalovaného o značné vybočenie z medzí nutnej obrany, však na strane druhej nemožno opomenúť tú skutočnosť, že išlo v danom momente už o zjavne neopodstatnené vyhrocovanie celej situácie samotným poškodeným V. Z..

Preto na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že uloženie obžalovanému úhrnného trestu odňatia slobody hoci len na samotnej zákonom ustanovenej dolnej hranici by bolo vzhľadom na všetky rozhodujúce okolnosti prípadu neprimerane prísne a že aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti bude v danom prípade postačujúce uložiť obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu jeho trestnej sadzby ustanovenej v § 155 ods. 1 Tr. zák., osobitne i so zohľadnením skutočností, že ide o trest priamo spojený s jeho výkonom. Na základe toho tak súd postupoval pri ukladaní trestu aj podľa ustanovení § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. a ako primeraný a na dosiahnutie zákonom predpokladaného účelu trestu dostatočný vyhodnotil a uložil obžalovanému v tomto prípade úhrnný trest odňatia slobody na 2 roky. Na jeho výkon obžalovaného súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko sú už vzhľadom na hore uvedené skutočnosti plne dané na strane obžalovaného všetky podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na jeho zaradenie do takéhoto ústavu, pričom neboli zistené žiadne skutočnosti, osobitne ohľadom samotnej osoby obžalovaného, ktoré by relevantne umožnili prípadný odklon od takého postupu (§ 48 ods. 4 Tr. por.).

Čo sa týka v obžalobe navrhnutého ochranného opatrenia, stotožnil sa súd na základe vykonaného dokazovania s dôvodnosťou daného návrhu a uloženia ochranného dohľadu obžalovanému. Na strane obžalovaného sú plne naplnené podmienky podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. - ide na jeho strane v danom prípade o spáchanie úmyselných trestných činov, ukladaný je mu nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom v minulosti už bol vo výkone takého trestu za trestné činy ublíženia na zdraví dvakrát, za trestné činy výtržníctva sedemkrát. Zároveň nemožno vzhľadom na jeho osobu, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života ako je podrobne popísaný vyššie, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu tu spáchanej trestnej činnosti, očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život. Preto mu súd uložil podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., navrhnutý ochranný dohľad, a to na 2 roky, ktorú dobu v danom prípade považuje za primeranú na náležité dosiahnutie ochranným dohľadom sledovaného účelu.

Zároveň súd obžalovanému, keďže tu spáchanej trestnej činnosti sa preukázateľne dopustil pod vplyvom alkoholu (obdobne už aj v minulosti, kedy mu bolo aj uložené ochranné liečenie) vyhodnotil za dôvodné a potrebné uložiť obžalovanému, okrem povinností, ktoré pri uložení ochranného dohľadu mu vyplývajú priamo z § 77 ods. 1 Tr. zák. (a to a/ oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b/ osobne sa hlásiť v určených lehotách a c/ vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný) uložiť a uložil mu podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. počas trvania ochranného dohľadu aj obmedzenie, a to zákaz požívania alkoholických nápojov. Zo znaleckého posudku MUDr. Fabišíkovej vyplýva, že uloženie ochranného protialkoholického liečenia by vzhľadom na osobu obžalovaného nespĺnilo účel (viď § 73 ods. 3 Tr. zák.), teda súd ochranné liečenie neukladal. Avšak skutočnosť, že obžalovaný sa opätovne dopustil trestnej činnosti pod jeho vplyvom nemožno opomínať a aspoň formou uloženia takého obmedzenia - teda zákazu požívania alkoholických nápojov počas trvania ochranného dohľadu, je potrebné zabezpečiť pokračovanie potrebnej ochrany

spoločnosti aj po samotnom výkone uloženého trestu, teda v rámci ochranného dohľadu, nakoľko práve požívanie alkoholu výrazne odbrzdzuje zábrany u obžalovaného dopúšťať sa protiprávných konaní.

Čo sa týka rozhodovania o náhrade škody, jedine poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa do skončenia vyšetrovania postupom podľa § 46 ods. 3 Tr. por. uplatnila voči obžalovanému nárok na jej náhradu, a to z titulu ňou vynaložených výdavkov na zdravotnú starostlivosť poskytnutú v dôsledku protiprávneho konania obžalovaného jej poisťencovi - poškodenému V. Z.. Výška týchto výdavkov predstavuje spolu 71,56 eur (pozostávajú z nákladov na lekársku službu prvej pomoci v sume 9,85 eur a nákladov na spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky v sume 61,71 eur), bolo dostatočne preukázané ich vynaloženie menovanou poisťovňou a výška týchto nákladov nebola v celom konaní nijako spochybnená alebo namietnutá. Preto súd, uznajúc obžalovaného vinným, postupoval v tomto smere zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. a túto škodu ho zaviazal menovanej poisťovni nahradíť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona, odsúdený, ktorému súd uložil ochranný dohľad, je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu a/ oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b/ osobne sa hlásiť v určených lehotách a c/ vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.